

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1276 Usque Ad Annum 1312

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1766

VD18 90118251

§. 41. Templariorum causa continuatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67012)

cutioni. In campis prope Abbatiam S. Antonii comburebantur quinquaginta novem; quorum nemo fatebatur objecta scelera: sed singuli ad finem usque asseverabant se iniuste perimii: quod populum vehementissime perturbabat. Post mensis spatium Archiepiscopus Remensis suum concilium provinciale Silvanecti habuit: ubi novem Templarii condemnati pariter & concremati sunt ex auctoritate Judicis profani; sed ante mortem recantabant, quæ prius confessi fuerant: idque tormentorum metu factum causabantur.

æcul XIV.
A.C. 1310.

§. XLI.

Templariorum causa continuatur.

Interim Papæ Cognitores pergebant Parisiis tractare res Ordinis generales. Die sabbati 14 Martii an. 1310 accitis ad se Templariis, qui se Ordinem defensuros dixerant, legi ac explicari Gallice curabant suum mandatum, & inquisitionis suæ puncta simillima capitibus quæstionis anno 1307 habitæ de Templariis centum quadraginta. Tum missi a Cognitoribus in Templum (hoc est, in cœnobium Ordinis) Notarii Templarios Equites, qui numero septuaginta quatuor ibi carceribus inclusi erant, adductos ad se rogarunt, an consultassent de consti-

Dapui p. 133

Sup. §. 20.

p. 143.

X x 2 tuen-

Sæcul. XIV.
A. C. 1310

tuendis oratoribus? Petrus Bononiensis Sacerdos Ordinis Procurator Generalis omnium nomine sic respondebat:

Habemus caput, sine cuius permisso nequimus facere quod iubemur: sed parati sumus nos sistere Cognitoribus, & Ordinem, ut par est, tueri. Accusationis puncta a Summo Pontifice missa & nobis lecta sunt probrosa, execranda, falsissima, a calumniatoribus inimicis nostris conficta. Noster Ordo est purus & sine macula: qui negant, loquuntur ut ethnici hæreticique. Quapropter volumus cunctis eum modis defendere; ac hoc sine libertatem petimus, ut possimus interesse concilio generali, vel saltem Fratribus ei affuturis rationes nostras committere. Qui ex nostris hæc mendacia veluti res veras dixere, illos huc adegit metus mortis & crudelium tormentorum, quæ passi sunt ipsi, aut pati viderunt alios: sin minus, per promissa minasve eo inducti sunt. Idcirco eorum testimonia nocere Ordini non debent.

p. 145.

Eadem die, quæ erat Martis septima Aprilis an. 1310, horum Equitum octo se sistebant Cognitoribus in sacello Episcopi: ac Petrus Bononiensis omnium nomine legebat scriptum eadem fere continens, quæ coram Notariis protulerat: addebatque extra Franciam non inventum.

p. 148. 150.

tum iri Templarium, qui diceret ea, de quibus arguerentur; & has calumnias instruxisse apostatas ob scelera ejectos ex Ordine. Alius quidam ex illis octo Templariis nomine Joannes Monreginus recitabat scriptum lingua vulgari, sed sermoni Catalano quam Gallico propius, ac easdem fere defensiones complectens. Cognitores reponebant: Nec vos capi iussimus, nec vestra occupari bona: estis captivi Papæ, ac bona vestra sunt in ejus manibus: igitur ea vobis reddere nequimus, aut vos in libertatem asserere. Responderunt etiam ad ea, quæ illi de privilegiis suis, ac de irritæ actionis vitiis proposuerant.

Die sabbati ante sacra Ramalia undecimo Aprilis anno 1310 Cognitores in idem Episcopi sacellum ad se accersitis ac præsentibus Templariis quatuor ex illis octo, qui priore die Martis ibi comparuerant, a testibus viginti quatuor, quorum viginti ex Ordine, quatuor profani erant, exigebant jusjurandum, eorumque testimonia excipiebant. Primus nomine Radulphus Prellius ex diocesi Laudunensi curiæ regiæ Causidicus annos quadraginta circiter natus hæc proferebat: Quo tempore Laudunieram, Præpositus sive Prior cœnobii Templariorum eadem in urbe siti nomine Gervasius Bellovacensis mihi familiarissimus

X x 3 coram

Sæcul.XIV.
A.C.1310.

p.151.

p.154.

p.155.

Sæcul. XIV. coram pluribus ad me sæpenumero &
 A. C. 1310. plusquam centies intra quinque aut sex
 annos ante comprehensionem Equitum
 dixit in Ordine suo dari rem tam miram
 & cujus silentium tantopere commenda-
 retur, ut perdere vitam, quam detege-
 re illam mallet, si posset ipse cognosci
 proditor arcani. Affirmavit etiam in co-
 mitiis ipsorum generalibus esse aliquid
 tam secretum, ut, si quis infelicitè hoc
 videret, etiam si Rex Gallorum ellet,
 eum perimerent, si possent. Afferuit mi-
 hi sæpius, habere se libellum sanctionum
 Ordinis, quem monstraret libens: sed
 & alium sibi esse, quem pro totius orbis
 opibus non ostenderet. Oravit, ut ac-
 cessum sibi aperirem ad comitia gene-
 ralia, nec dubitabat, quin brevi postea Ma-
 gnus Magister fieret. Hunc ei aditum
 reapse obtinui: & apud primores Ordinis
 auctoritate florentem vidi, ut mihi
 prædixerat. Afferavit quoque, nun-
 quam audisse se memorari locum ita hor-
 ribilem, ut esset carcer sui Ordinis; &
 qui resisteret alicui Præpositorum im-
 perio, ibi ad mortem usque inclusum
 fore.

p. 165.

Die dominica 10 Maji an. 1310 Co-
 gnitores edocti quatuor Oratores Equi-
 tum cupere se adire, convenerunt in li-
 cellum: ac Petrus Bononiensis cunctorum
 nomine agebat: Comperimus, ac me-
 rito

merito timemus, ne verum sit Domini ^{saecul. XIV.}
 num Archiepiscopum Senonensem ac ^{A.C. 1316.}
 Suffraganeos ejus velle in suo concilio
 provinciali de Fratribus nostris, se ad
 tuendum Ordinem offerentibus quæstio-
 nem cras habere: quod eos necessario
 inde averteret. Idcirco confecimus lit-
 teras appellationis, quas legemus vobis.
 Archiepiscopus Narbonensis, qui Cogni-
 toribus præsidebat, reposuit: Appellatio
 vestra ad nos non attinet: nec est, cur
 eam curemus, quia a nobis non ap-
 pellatis. Si autem Ordinis tuendi causa
 proponere quidquam cupitis, aures vobis
 libenter dabimus.

Petrus tamen Bononiensis litteras il-
 lis præbuit, per quas ad Papam ap-
 pellabant ab omnibus, quæ contra ipsos
 faceret Archiepiscopus Senonensis &
 Concilium ejus; rogabantque Cognito-
 res, ut prohiberent, nequid ille durante
 ipsorum negotio contra Templarios age-
 ret. Quatuor Oratoribus vespere ad se
 reductis Cognitores inquebant: Res,
 quam Archiepiscopus Senonensis ac Suf-
 fraganei ejus in concilio suo tractant, pror-
 sus diversa est a nostra: nec scimus,
 quid ibi fiat. Quemadmodum Papa nos
 præfecit negotio nobis commisso, ita Præ-
 sulibus provinciæ Senonensis eas manda-
 vit res, quas tractant: nec potestatem
 in illos habemus aliquam.

p. 169.

X x 4

In

Sæcul. XIV.

A. C. 1310.

Mariona

l. 15. c. 10.

to. II. conc.

p. 1535.

In Castilia Clemens inquisitioni in Templarios præposuit Archiepiscopos Toletanum & Compostellensem, aliosque Præsules ac Inquirentem Emericum ex Ordine Prædicatorum antiquiorem illo, cujus *Directorium* habemus. In Arragonia id negotium comendatum est Raymundo Valentino Episcopo atque Ximeno Cæsaraugustano; & sic reliquis Hispaniæ provinciis. Arragoniæ Templarii corripiebant arma, ut in castellis se suis defenderent. Plerique se Montilonii muniebant; ubi oppugnatos Regis copiae comprehenderunt. In Castilia Confalvus Toletanus Archiepiscopus 15 Aprilis 1310 citabat Magnum Equitem beneficarium Rodericum Ibbanensem, cæterosque Templarios: ac Rex capi omnes, & bona eorum ab Episcopis occupari voluit. Salamanticam convocatum est concilium: cui intererant Rodericus Archiepiscopus Compostellanus, Joannes Episcopus Ulyssiponenfis, Vasco Gardius, Confalvus Zamoranus, Petrus Avilensis, Alphonsus Rodericopolitanus, Dominicus Placentinus, Rodericus Mindoniensis, Alphonsus Asturinus, Joannes Tudanus, & Joannes Augustolucensis; decem omnino Episcopi. Cum habuissent quæstionem de captivis, & confessionem eorum excepissent, data his est libertas de sententia cunctorum Præsulum; qui

qui tamen rei decisionem Pontifici Maximo reliquere. Sæcul. XIV.
A.C. 1310.

Inter omnes has actiones Papa Templariorum causam nondum satis excusam videns, ut dijudicaretur mense Octobri hujus anni 1310, quem in mensem concilium Viennense indixerat, id prorogavit usque ad primam Octobris anni proximi, ut liquet ex ejus epistola ad Regem Philippum Pulchrum data Avenione 4 Aprilis. Similes hac de re scripsit ad cunctos Archiepiscopos & omnes Principes summo jure imperantes. Rayn. 1310.
n. 41.

§. XLII.

Dissensio inter Fratres Minores.

Dissidium continuabatur & crescebat inter Fratres Minores. Ut vidimus, Sup. lib. 89.
§. 31. disciplinæ studiosissimi per auctoritatem Papæ Coelestini anno 1294 a cæteris sejuncti sub nomine pauperum Eremitarum pro Capite habebant Fratrem Liberatum Maceratensem. In Achajam Vading.
an. 1301. n. 1. delati, cum a quodam Domino Thoma Solano parvam accepissent insulam, constructo ibi domicilio in pace aliquamdiu Deo serviebant. Re comperta Patres provinciæ Romaninæ omnem movebant lapidem, ut illos reducerent ad Ordinis unitatem. Sed Eremitæ constanter resistebant